

Pa klusām tekām

ZINOJUMS PAR LATVIEŠU KAPU STAVOKLI VACIJĀ

Harca kalnos Vācijā, kas daļēji pieder rietumu, bet daļēji austrumu joslai, nelielajā Hānenklejas kūrvietā apglabāti deviņpadsmit latviešu bāra bērni. Pēdējās kara dienās, kad pāri par simts latviešu bērnu izbrauca nezināmā virzienā no Svinemindes stacijas, pēc ilgākas klaiņošanas viņu vilciens pietāja Goslarā. Gaisa uzlidojumos tur tos apbēra bumbu šķembām, un preču vagonus, kuņos bērni atradās, nemitīgi kapāja ložu krusa. Bija upuri. Bet upuru skaits vēl krietni pieauga, kad Majoru bērnu nama bērni, savas vadītājas Dr. Bergfeldes un prof. Atrena padarbībā nonāca tiem ierādītajā mītnē Hānenklejā. Dažus produktus gan bija izdevies paņemt līdzī, bet trūka piena un svaigu uztura līdzekļu.

Uzmācīgā sērgā īsā laikā aizgāja bojā turpat divdesmit latviešu bērni. Bērnu nama personāls bija izmisis, darīja iespējamo, uzupurējās kā ārstes, tā māsas un katrs darbinieks.

Šodien Hānenklejas kapos deviņpadsmit balti krustiņi dziļi iegri-

musi zeme. Tikai nelielas plāksnītes piemin drausmīga likteņa piemeklēto bērnu vārdus. Tie visi skan latviski. Bet pašas kapu kopīgas jau sākušas apaugt nezālēm. Vācu kapu pārvalde, neredzēdama kopēja, sāk domāt par šo pamesto kapu nolīdzināšanu. Majoru bērnu nama bērni, kam laimējās lielos grūtumus pārļaut, jau sen ir ASV, un līdz ar viņiem izklīdis personāls. Hānenklejā nav vairs neviena latvieša. Tiklīdz ziņa par šo kapu stāvokli nonāca Augustdorfā, latviešu centrālā komiteja uzdeva apstākļus pārbaudīt uz vietas tuvējai latviešu darba vietai, kas ir britu dienestā.